

være praktisk, at denne Bestemmelse fandtes i Loven, men naar man fra Fler-tallets Side ikke vil være med til, sam-tidig med at opretholde denne Bestem-melse i Loven, at sikre de fattigste Ad-gang til at komme i Besiddelse af Jord, mener vi, at denne Bestemmelse bør ud-gaa, og at hele denne Sag bør tages op til særlig Behandling ved en anden Lej-lighed.

Saa siges det, at en saadan Henstilling til Regeringen ikke kunde ske under Be-handlingen af dette Lovforslag, og den højtærede Finansminister mente ikke at kunde modtage en saadan Henstilling. Det forekommer mig, at naar den Minister, som har med denne Sag at gøre, er selve Ministeriets Chef og tillige Chef for Fi-nanserne, var det netop rigtigt, at Hen-stillingen blev rettet ved denne Lejlighed, og det havde, hvis den gode Villie havde været til Stede, sikkert ikke manglet paa Udveje til at faa Spørgsmaalet løst gennem en saadan Henstilling med efter-følgende Forslag fra Regeringen. Vi har imidlertid nu faaet Klarhed over, at Re-geringen ikke vil den Vej frem. Det har vi jo hørt tidligere af den højtærede Land-brugsminister, og nu har vi hørt det af selve Ministeriets Chef, og saa er Udsig-terne til, at noget saadant kan blive gen-nemført, ikke særlig lyse. Det viste sig ogsaa af de Udtalelser, som fremkom fra Venstres Ordfører (Thorhauge), der mente, at alt var saare vel med de Love, vi nu har faaet vedtaget. Naar vi nu faar denne Fornyelse af den gældende Lov om Ud-stykningsforeninger, som yderligere sikrer de velhavende, mener han, at saa er det hele i god Orden. Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Venstre, at han kan jo prøve at gaa ud til en Landar-bejder, der sidder med en stor Familie, og holde den Straffeprædiken til ham: Ja, min Ven, du har forsømt din Tid, du kunde have sparet de nødvendige Penge sammen, de flere Tusinde Kroner, som du nødvendigvis maa være i Besiddelse af, for at du efter de gældende Love kan blive Bruger eller Dyrker af en saadan Jordlod. Det er din Fejl, at du ikke har gjort det, til Trods for, at du sidder med Kone og 5—6 Børn. Jeg antager ikke, det ærede Medlem vilde holde saadan en Tale til den paagældende Mand, for det vilde være at føje Haan til den Skade, som han lider, og det anser jeg ikke det ærede Medlem for at ville gøre. Naar Tilfældet er dette, hvad de, der har med

den praktiske Udførelse af Husmandslo-vene at gøre, Gang paa Gang er stødt paa, at de fattigste har været afskaarne fra at kunne komme i Besiddelse af Jord, forekommer det mig, at det er en Uret-færdighed, man begaar ved ikke at ville modtage en Henstilling om at faa det Forhold rettet snarest muligt. Nu har vi imidlertid faaet Klarhed saavel fra Ud-valgets Flertal som fra Ministerchefens Side over, at det ikke kan ventes under det nuværende Ministerium. Og saa ved Folk altsaa, hvad de har at rette sig efter.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af Ud-valget, tiltraadt af *Finansministeren*, (se Tillæg B. Sp. 4124)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 5329), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—5

vedtoges uden Afstemning.

§ 6

vedtoges med 67 Stemmer mod 46.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 7 af Ud-valget, tiltraadt af *Finansministeren*,

vedtoges uden Afstemning.

§ 7, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 8—10

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til § 11 af Udvalget, tiltraadte af *Finansministeren*,

vedtoges uden Afstemning.

§ 11, saaledes ændret, og § 12

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Over-gang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.